

## ТАҚРИЗ

**ба автореферати диссертатсияи Ҳомидзода Қонибек Убайд дар мавзуи «Таҳқиқоти ҳуқуқӣ-ҷиноятӣ ҷиноятҳои дорои хусусияти конвенсионӣ» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 5.5.8. «Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ»**

Диссертатсияи Ҳомидзода Қонибек Убайд ба омӯзиши яке аз масъалаҳои муҳими муносири илми ҳуқуқи ҷиноятӣ — ҷиноятҳои дорои хусусияти конвенсионӣ бахшида шудааст. Дар шароити ҷаҳонишавӣ ва афзоиши ҷинояткорӣ фаромиллӣ, масъалаи ҷамоҳангсозии қонунгузори милли бо меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ аҳамияти махсус пайдо намудааст. Аз ин рӯ, мавзуи таҳқиқот аз нигоҳи илмӣ ва амалӣ саривақтӣ ва зарурӣ арзёбӣ мегардад.

Муаллиф дар раванди таҳқиқот кӯшиш намудааст, ки моҳияти ҷиноятҳои дорои хусусияти конвенсионӣ, хусусиятҳои фарқкунандаи онҳо аз дигар навъҳои ҷиноятҳои фаромиллӣ ва байналмилалӣ, инчунин ҷойгоҳи онҳоро дар низоми ҳуқуқи ҷиноятӣ муайян намояд. Дар ин раванд масъалаи тафсири мафҳумҳои асосӣ ва ҷудокунии истилоҳоти илмӣ ба таври нисбатан муназзам баррасӣ шудааст, ки барои рушди назарияи ҳуқуқи ҷиноятӣ аҳамияти муайян дорад.

Яке аз самтҳои муҳими таҳқиқот ба масъалаи мутобиқсозии қонунгузори ҷиноятӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон ба санадҳои байналмилалӣ бахшида шудааст. Дар ин замина муаллиф ҳолати имплементатсияи меъёрҳои конвенсионӣ, аз ҷумла дар самти мубориза бо ҷиноятҳои вазнин ба ҳаёт ва саломатии инсон, савдои одамон, инчунин ҷиноятҳои ба амнияти ҷамъиятӣ ва ҳокимияти давлатӣ таҳдидкунандаро таҳлил намудааст. Натиҷаҳои таҳлил нишон медиҳанд, ки гарчанде қонунгузори милли дар ин самтҳо рушди муайян ёфтааст, аммо то ҳол масъалаҳои марбут ба ҷамоҳангсозии пурраи меъёрҳо ва тақмили механизмҳои татбиқ боқӣ мондаанд.

Муаллиф инчунин ба масъалаи ҷиноятҳои дорои хусусияти конвенсионӣ дар заминаи таҳдидҳои муосир, аз ҷумла экстремизм ва коррупсия таваҷҷуҳ зоҳир намудааст. Ин равиш имкон додааст, ки робитаи байни ҷиноятҳои фаромиллӣ ва амнияти миллию ҷамъиятӣ равшантар инъикос гардад. Бо вучуди ин, дар баъзе ҳолатҳо таҳлилҳо бештар хусусияти тавсифӣ дошта, ба таҳлили амиқи муқоисавӣ бо таҷрибаи давлатҳои хориҷӣ ниёз доранд.

Дар диссертатсия як қатор ҳулосаҳо ва тавсияҳо пешниҳод гардидаанд, ки ба такмили қонунгузорию ҷиноятӣ ва баланд бардоштани самаранокию мубориза бо ҷиноятҳои фаромиллӣ нигаронида шудаанд. Аммо бояд таъкид намуд, ки қисми муайяни ин тавсияҳо хусусияти умумӣ дошта, мушаххассозии онҳо дар шакли пешниҳодҳои мустақими тағйир ба меъёрҳои қонунгузорӣ метавонист арзиши амалии таҳқиқотро боз ҳам баланд бардорад.

Сатҳи истифодаи сарчашмаҳои илмӣ ва меъёрии байналмилалӣ дар диссертатсия дар маҷмуъ қаноатбахш буда, муаллиф кӯшиш намудааст, ки маводи назариявии гуногунро ҷалб намояд. Ин ҳолат ба мустаҳкам гардидани заминаи илмии таҳқиқот мусоидат кардааст. Бо вучуди ин, дар баъзе қисматҳо истифодаи таҷрибаи судӣ ва амалияи мақомоти ҳифзи ҳуқуқ метавонист таҳлилҳоро боз ҳам ғанитар гардонад.

Дар маҷмуъ, диссертатсия дорои мантиқи илмии устувор, сохтори муназзам ва мазмуни таҳлилии қобили қабул мебошад. Навгонию илмии он дар кӯшиши муайян намудани ҷойгоҳи ҷиноятҳои дорои хусусияти конвенсионӣ дар низоми умумии ҷиноятҳои фаромиллӣ ва таҳлили масъалаҳои имплементатсияи меъёрҳои байналмилалӣ дар қонунгузорию миллӣ зоҳир мегардад.

Дар баробари ҷанбаҳои мусбӣ кор баъзе эродҳо ва тавсияҳоро метавон зикр кард: масалан дар автореферат пешниҳод карда нашудааст, ки кадом шаклҳои имплементатсияи меъёрҳои байналмилалӣ дар қонунгузорию ҷиноятӣ миллӣ истифода мешаванд.

